© Kiskapu Kft. Minden jog fenntartva

A Squirrelmail

A Squirrelmail a legtöbb terjesztésben már telepíthető csomagként is szerepel, azonban érdemes a használatuktól eltekintenünk. Miért? Két okból is. Először: az újabb változatokkal számos új szolgáltatás, illetve jobb teljesítmény érhető el. A második számomra jelentős előny, hogy az új változatokban általában a hibajavítások is megtalálhatók. A hibák széles skálán mozognak, a biztonsági lyukak attól kezdve, hogy más felhasználó leveleit is el tudjuk olvasni egészen odáig terjednek, hogy – bizonyos körülmények között – távolról bárkik bármilyen parancsot végre tudnak hajtani a kiszolgálón. Ehhez ráadásul további kisebb, inkább csak boszszantó jelenségek járulnak. Az alkalmazást ugyanis PHP nyelven írták, ezért a benne rejlő hibákat más is kihasználhatja. Miért választottam mégis ezt a webes levelezőügyfelet? Mert minden hibája ellenére szolgáltatásainak sora a legjobbak közé emeli, és a többi ügyfélprogramnak – vagy programozási nyelvnek – is megvan a maga hibája mind biztonsági, mind az elvárt működés terén. Kezdjünk hát neki a telepítésnek, hogy felhasználóink minél hamarabb használhassák.

Az első lépések

Legelső lépésként töltsük le a programot a ➲ http://www.sqirrelmail.org címről. A legújabb változat jelenleg a 1.2.5-ös. Ez már fel van készítve a PHP új biztonsági és egyéb szolgáltatásaira. Ha letöltöttük, csomagoljuk ki a tömörített fájlt – feltételezve, hogy a lent szereplő csomagot töltöttük le és Debian-rendszert használunk, valamint a */var/www/mail* könyvtár létezik.
Ha nem, nulladik lépésként hozzuk létre a könyvtárat:

```
root@mail # mkdir /var/www/mail,
```

majd:

```
root@mail # tar xvfz squirrelmail-1.2.5.tar.gz
➥-C /var/www/mail
```

Ekkor a csomagban lévő összes PHP-kód, nyelvi modul és a kép a könyvtár alatt kerül kicsomagolásra. Mivel ez PHP-értelmező nyelv, fordítási teendőnk nincsen (olyan kereskedelemi termék is kapható, amely a PHP-kódot bináris formára képes alakítani).
Mielőtt azonban azt hinnénk, hogy készen is vagyunk, ellenőrizzük a webkiszolgáló beállítófájlját. Keressük meg, szerepel-e benne olyan bejegyzés, amely a kiszolgálót a PHP-kód értelmezésére utasítja, illetve rendelkezik-e az utasítások fordításához szükséges modullal. Azt feltételezve, hogy a kiszolgálóprogram az Apache és a rendszer a Debian, keressük meg a következő fájlokat (vagy fájlt): */etc/apache/httpd.conf*, illetve */etc/apache/srm.conf*. A *httpd.conf*-ban a következő bejegyzést kell látnunk:

```
LoadModule php4_module
➥/usr/lib/apache/1.3/libphp4.so
```

Ez tölti be az Apache-kiszolgálóhoz tartozó PHP-modult.

Előfordulhat, hogy más lesz a neve – én forrásból telepítettem. A csomagból felrakott PHP-modul ugyanúgy megfelel, mint a saját magunk által fordított. Amennyiben csomagból telepítettük, telepítésekor ennek a sornak kell szerepelnie a beállítófájlban, ha ez mégsem történne meg, akkor feltétlenül írjuk bele. Velem már előfordult, hogy ugyan beíródott a beállítások közé, de # jel előzte meg, így a webkiszolgáló

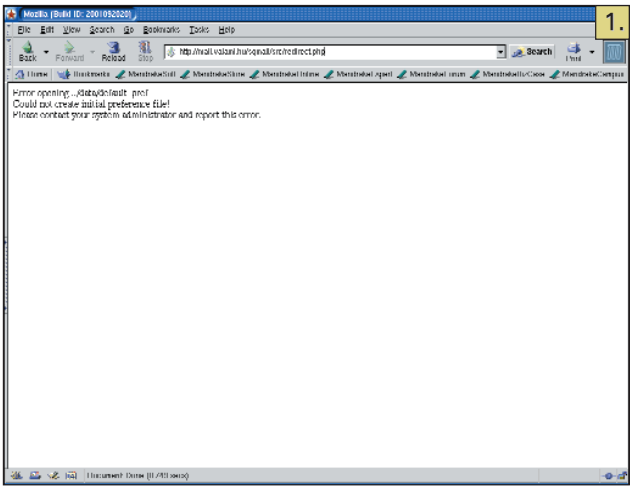
1.

a PHP-kódokat teljesen érthető módon nem értelmezte. Ha a PHP-t csomagból rakjuk fel, az IMAP-modult is telepítenünk kell ahhoz, hogy működő Squirrelmail-telepítéssel rendelkezzünk. Debian-rendszer esetén a többi beállítást az *srm.conf* fájlban, más rendszer esetén mindezt még mindig a *httpd.conf*-ban folytatjuk. Keressük meg, hogy a következő sor szerepel-e a beállítások között:

```
AddTypeapplication/x-httpd-php .php .phtml*
```

Enélkül a sor nélkül ugyanis az Apache még mindig csak a kódokat írja ki, és nem fordítja le, illetve futtatja azokat. Összefoglalva: ha az Apache-val és a hozzávaló PHP-modul(okk)al és a megfelelő beállításokkal rendelkezünk, kipróbálhatjuk az ügyfelet. Egy böngészőbe írjuk be:

```
http://kiszolgalocime/mail
```

Sajnos a következő kép fogad bennünket: *1. kép*.
Mindig ebbe fogunk ütközni, ha a jogosultságok nem megfelelők a fájlrendszeren.Vegyük figyelembe, hogy a PHP-kódokat a webkiszolgáló futtatja. Mivel a program bizonyos könyvtárait írni akarja, ezekre a webkiszolgálót futtató felhasználónak írási joggal kell rendelkeznie.
Lépjünk be a */var/www/mail* könyvtárba és az alapértelmezett data könyvtárat adjuk át a webkiszolgálót futtató felhasználó jogosultságának:

```
root@mail:/var/www/mail# chown
➥-R www-data.www-data data/
```

A felhasználónév nem Debian-rendszer esetén általában ***nobody*** vagy ***httpd***. A megfelelő eredményt értelemszerűen a megfelelő felhasználót behelyettesítve érhetjük el.
A következő hibajelenség akkor fogad(hat) minket, ha a program környezetét nem állítottuk be megfelelően.
A hiba javításához a kiszolgálón lépjünk be a */var/www/mail* könyvtárba, ahol indítsuk el a `configure` programot. Ez nem a szokásos programok fordítása előtti parancsfájl, hanem egy Perl-program, mely segít elvégezni a beállításokat.

```
root@mail:/var/www/sqmail#  ./configure
```

Ekkor a *2. képhez* hasonlót láthatunk.
Itt a menüpontok között haladva állíthatjuk be a kiszolgálón

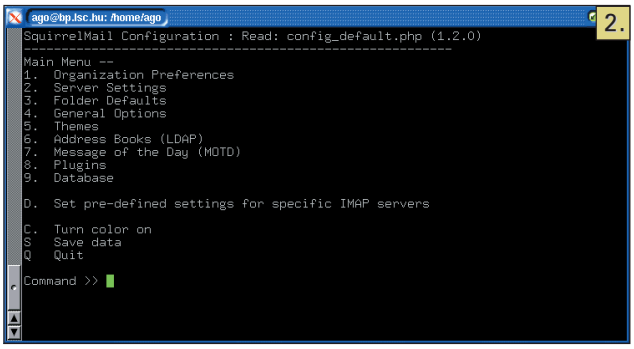

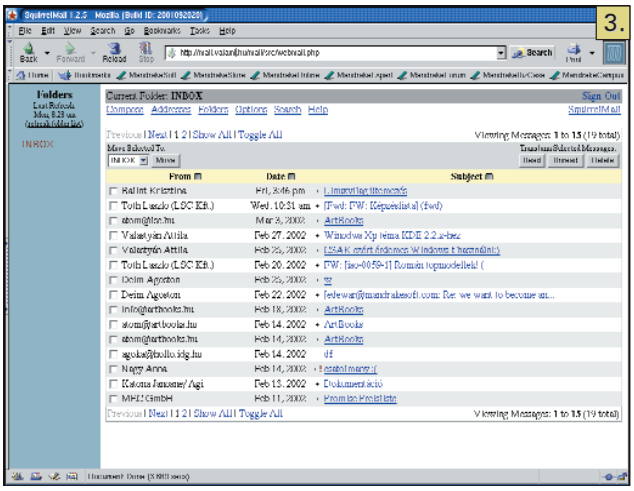

futó programokhoz illő környezetet. A leggyorsabb út, ha a billentyűzeten lenyomjuk a ***D*** betűt, és kiválasztjuk, melyik IMAP-kiszolgálót használjuk a számítógépünkön. Ekkor, ha a többi beállítás is megfelelő, a rendszert már használhatjuk is. Siker esetén a *3. képhez* hasonló látvány fogad bennünket. Előfordulhat, hogy a kiszolgáló beállításai nem megfelelőek. Ezért nézzük meg, hogy melyek a legfontosabb beállítások, illetve milyen lehetőségeink vannak még a beállítóprogramban. A főmenüben a második pontot választva (***Server Settings***) juthatunk el a kiszolgálóoldali beállításokhoz. A *4. képen* szereplők kell fogadjanak bennünket.
Beállítási lehetőségeink a következők:

1. `Domain`: melyik tartományhoz tartozunk, azaz mi fog látszani tartománynévként a kimenő leveleken.
2. `IMAP server`: hol található az IMAP-kiszolgáló. Itt adhatunk meg hálózati címet vagy a kiszolgáló nevét is. Látszik tehát, hogy ha egy központi levelezőkiszolgálóval rendelkezünk, akár több webkiszolgálót is elétehetünk, csak be kell állítanunk, hogy hol találhatók meg.
3. `IMAP port`: melyik kapun hallgatódzik az IMAP-kiszolgáló. Ez alapértelmezettként a 143-as, de nyugodt szívvel beállíthatunk ide nagyobb (1024 vagy afölötti) kapuszámot is.
4. `Use Sendmail/SMTP`: a levélküldés módját határozhatjuk meg. Ha a ***Sendmail*** módot választunk, a Squirrelmail a küldéshez a kiszolgálón található Sendmail binárist fogja használni. Ez a bináris az összes levelezőkiszolgálóban (MTA) megtalálható, hogy a „nagypapával”, a Sendmaillel megőrizzék a megfelelőséget. Ennél jobb ötletnek tartom, ha a levél elküldése SMTP-n keresztül történik, mert azt sok esetben gyorsabb átadni egy olyan démonnak, amely állandóan figyel az adott kapun, mint elindítani egy binárist a fájlrendszeren.

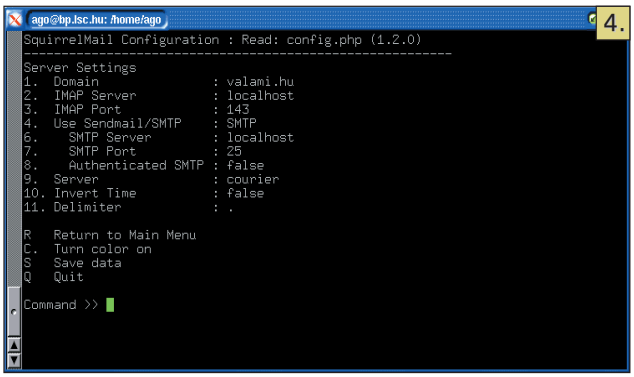

5. Ha a Sendmail binárist választottuk, megjelenik az 5-ös pont, hogy beállítsuk, hol található meg a rendszeren a Sendmail binárisa.
6. Ha az SMTP-t választottuk a küldésre, a kiszolgáló helyét adhatjuk meg – természetesen itt is választhatunk más kiszolgálót, akár a helyi gépet is.
7. Az SMTP-kiszolgálóhoz tartozó kaput adhatjuk meg, itt is eltérhetünk az alapértelmezett 25-ös kaputól.
8. `Authenticted SMTP`: használ-e az SMTP-kiszolgáló valamilyen azonosítást a levél elfogadására. Alapértelmezettként nem, és ha `smarthost`-ként a Squirrelmail futtató kiszolgáló rendelkezésére áll, akkor nem is kell. Ezt csak akkor engedjük meg, ha a gépek mások által nem elérhető alhálózaton tartózkodnak.
9. Server: az IMAP-kiszolgáló típusát állíthatjuk be (`courier`, `cyrus` stb.)

A másik két beállítás az időzónákra és a könyvtárak közötti IMAP-jellemző elválasztásra vonatkozik, de ezeket bízzuk a rendszerre, hadd kezelje őket. Az IMAP-beállításoknál használjuk az alapértelmezett értékeket.

Következő cikkemben a Squirrelmail alá telepíthető bővítményekről és levelezéshez kapcsolódó érdekességekről esik szó.

Deim Ágoston (ago@lsc.hu)
Kedveli a sört, szereti a futást és imádja Szabó Lőrinc verseit. Nem hisz vakon egyik rendszerben sem. Vonzódik a BSD-hez is. Tagja az LME-nek és a MBE-nek. Mottója: a gép nem lehet fontosabb az embernél.

© Kiskapu Kft. Minden jog fenntartva